

Kapitola 18. Narcismus: Uctívání ega

Předcházející část: Kapitola 17. Morálka, rozum a víra

KAPITOLA 18

Narcismus: Uctívání ega

Morální autorita: velký konflikt

Dnešní svět se vyznačuje divokou soutěží „morálních autorit“. Jejich přitažlivost je způsobena vnitřní marnivostí a domnělou silou nadvlády a ovládním ostatních lidí. Tato soutěž se vztahuje na celé země, politické a filosofické systémy a na celé kultury, z nichž všichni si nárokují morální převahu a tudíž zdůvodnění pro všechno své jednání. Viktimologie jsou vychytralá zadní vrátka, jimiž se „špatné skutky“ stávají manipulativní úrovní pro morální vydírání a vykořisťování.

V dnešní mediálně řízené společnosti je i tomu nejextrémnějšímu chování, stejně jako bizarnímu, klamnému prohlášení, poskytnuta stejná hodnota jako pravdě. Tímto způsobem údajná práva a nároky dostávají hodnotu jako „spravedlivé“ a „superior“, kterou může být cokoli a všechno odůvodněno a omluveno, nebo alespoň lze získat solidaritu a soucit veřejného mínění.

Svět nyní uctívá ne božství, ale ego a tím podporuje narcistickou rétoriku a do očí bijící lži dokonce psychotického stupně (svaté lví doupě „svobody projevu“). Společnost je nyní arénou pro soupeření sebe proklamujících přebujelých morálních „práv“, která jsou ve skutečnosti pouze sobeckým egocentriem pro zisk.

Připravené přijetí dokonce i těch nejhrubších deformací poctivosti, pravdy nebo integrity potvrzuje základní výrok výzkumu vědomí, že narcistické jádro ega je, stejně jako tomu bylo v celé historii, skrytý padouch, díky kterému poklesly celé kultury a dokonce i nyní usiluje o smrt nevinných lidí pod rouškou „náboženství“.

Tyto současné trendy se projevují jako dříve popsaná „liberalizace“ moderního křesťanství (Allen, 2006) a v reakci na ni se účast docházky na shromáždění náboženského charakteru snížila o padesát procent. Liberalizace se rozšiřuje dokonce do té míry, že se vyvrací božská inkarnace Ježíše jako Krista, neguje se Trojice nebo posvátnost přijímání a místo toho se nahrazuje sexistickou politickou ideologií. (Lenny Bruce, sardonický komik a sociální kritik, poznamenal: „Lidé opouštějí kostely a houfně se obracejí k Bohu.“)

Dalo by se říci, že při opečovávání „senzitivity“ by Matka příroda „by měla být nahrazena výrazem „Matka-otec příroda“. Gramaticky je termín „On“ (Bůh) obecný a nezmiňuje pohlaví. Obdobně se termín „man“ vztahuje k lidem obecně, a ne k mužskému pohlaví jako takovému.

Největší duchovní učitelé všech dob, kteří všichni kalibrovali na úrovni 1000, varovali před zesměšňováním božství a vyvracením Boha, což je rouhání na úrovni vědomí 20. Je to grandiózní a pošetilý extrém, který záměrně porušuje takový vážný

princip a zahrává si s politickou ideologií, která je produktem ateisty Herberta Marcuse nebo ateistické marxistické dialektiky (úroveň 135). Tak protestantští duchovní, biskupové a dokonce i arcibiskupové, zdá se, znesvěcují hlavní premisy své vlastní náboženské pravdy.

Kalibrovaná úroveň intelektualizace (190) indikuje omezení a nedostatek osvětlení, neboť se učí, že Ježíš Kristus je advokát člověka v nebi před Otcem, ale není jím, když je veřejně vyvracen. Hnusná chamtivost ega po marnivosti morální autority vede k vyvracení integrovaného rozumu i náboženské víry a nahrazuje je horšími koncepty. Inverze pravdy je také používána k ospravedlnění, racionalizaci a vnímání se jako morálně nadřazeného, a v libování si v zabíjení nevinných lidí ve jménu Boha (Alláha „Všemilosrdného“). V Koránu jsou verše, které kalibrují na úrovni 90 a celkově zcela negují vyšší učení koránu tím, že citují „usekněte jim hlavy hlavy“ (úroveň 10), „zabíjejte bezvěrce, kdekoli je najdete“, atd. (Barbarství, viz Scheuer, 2007.)

Konverzí pravdy na lež se život v zemi zvrátil do neustálého strachu, nebezpečí a ohrožení. Významné je, že mnoho mešit v USA propaguje teroristickou ideologii (Kráľ, 2007). Tak je póza morální nadřazenosti z atavistické hloubky Freudova „Id“ deklarována jako slovo Boží. Důsledkem údané morální autority je, že jsou povoleny všechny formy neřesti a dokonce dostávají právní ochranu díky racionalizaci, že „každé“ chování je legální a přijatelné, protože „jednání je symbolická řeč“, jak deklarovala pomocí „morální autority“ justice Spojených států (úroveň 190).

Na základě „morální autority“ ekologové páchají zhářství, vyhazují se do povětří domy a budovy a militantní zakladatelé „svobodných“ politických aktivistických organizací vyhlašují válku celému lidstvu. Zrádci se stávají hrdiny a pobuřování je deklarováno jako chvályhodný projev vznešeného idealismu, podle kterého může být jakékoliv chování racionalizováno. Osočovat vlastní zemi je nyní superpatriotické.

Vzhledem k tomu, že justice prohlásila, že jednání je symbolická řeč a že řeč je svobodná (free speech) /volnost projevu/, pak je očividně novým zákonem v zemi anarchie. Tak spisy Chomského (úroveň 180), Marcuse (úroveň 150), Foucalta (úroveň 90) a jiných nahrazují velké avatary (úroveň 1000). Pokud, jak učí relativismus, jsou zdravý rozum a šílenství pouze jazykově výhodné formy útlaku s žádnou inherentní realitou, pak se anarchický chaos stává ideálním vyjádřením nepokojů ve Watts v Los Angeles, katastrofy po hurikánu Katrina, v ulicích Bagdádu, a anarchie při fotbalových utkáních.

Idealizaci údajné nadřazenosti morálního relativismu kazí objev, že „nová morálka“ je pouze racionalizace nemorálnosti. Paradoxně se nové rozšířené modernizované názory na svobodu následně stanou vynucované zdůvodněnými totalitními opatřeními, jež vyplývají z „newspeaku“ a „nového myšlení“ podle slavné knihy 1984 (Orwell, 1949). Tyto předpovědi jsou aktivované jako aktuální „myšlenková policie“ na vysokých školách, „zdravotní policie“, „the fat childrens parent police (policie na rodiče tlustých dětí)“, a vše prostupující jazyková policie (*Language Police*, Ravitch, 2003) na „sociální senzitivitu“. To znamená, že údajná svoboda postmodernistické „morálky“ se znehodnocuje sama svou negací (viz *Tyranii*

tolerance, Dierker, 2006), o čemž svědčí studentské útoky na sbory vysokých škol. Politickým sklonem se „liberalismus“ Far- Left (krajní levice) stává totalitním ovládním a nátlakem. (Dnešní liberátor je zítřejší diktátor.)

Že vyvrácení víry a rozumu vede ke korupci a degeneraci a ne k osvobození ukazují přeplněné věznice ve Spojených státech a hordy duševně nemocných a bezdomovců v celé zemi. Morální převaha je také relativismus všech válek, které prosperují z idealistického zdůvodnění. Tak se „svoboda“^[1] stává kvazimoralizujícím úskokem a maskováním pro degenerativní zkaženost a pro narcistickou sebeglorifikaci pomocí sympatizantů a příznivců.

Dvacet čtyři let trvající studie univerzity v San Diegu potvrdila zvýšení narcismu v po sobě jdoucích generacích vysokoškolských studentů. Televizní pořady, jako je *The View*, prospívají z bezostyšně hrubé exhibice narcistické zlomyslnosti, která podporuje otevřenou nenávist pod praporem svobody projevu, a která kalibruje na úrovni 60. Apologisté a obránci takových exhibicí se tváří svatouškovsky a libují si v takové „nádherné“ (ziskové) bizarní ukázce šílenství.

Je zřejmé, že touha po pozornosti veřejných sdělovacích prostředků je vlastně forma závislosti, která vede ke kompulzivním extrémům, jako je například dokonce falešné přiznání, nahrávání televizních zločinů, cílevědomé provokace („tasered“), záměrné řízení policejních akcí (např. „stoning – kamenování“) a nastolení scénáře „oběti“. Důmyslnou lstí je vláda Spojených Států neustále ukazována jako necitlivá tím, že drží ilegální přistěhovalce oddělené od svých dětí a rodin. Další oblíbené schéma je exhibicionistické zjevné sexuální chování nebo trestné činy „zachycené na kameru“. Dokonce i islámští extremisté hrají tuto hru, když pomalu popravují ženy misionářů nebo vyhodí do povětří autobus plný dětí. Militantní islám využívá mediální pozornost stejně jako bin Ládín osobně.

Morální „nadřazenost“ hodně vychvalované svobody projevu (úroveň 190 v současné době ve Spojených státech) se pro své záměrné zneužívání stává dvojsečným mečem sociální sebevraždy, kdy se sociální i akademické struktury postupně hroutí jako důsledek politizace všeho, aby se zakryla podstata přibarveným vnímáním a souvislostí (Krauthammer, 2007). Paradoxně mezitím základní struktura společnosti vlastně drží pohromadě podle pragmatismu ekonomie, průmyslu, obchodu a firem (úroveň 350 až 380), dále je posílena odpovědností, právní strukturou, racionalitou a zodpovědností. Je to nyní Wal-Mart, který ve kutečnosti dodává na postižená území zásoby pro přežití, zatímco vládní byrokracie tápe v politickém boji o moc.

Síla „ismu“

Výzkumem vědomí bylo objeveno, že přípona „ismus“ kalibruje v úrovni 190 a označuje pokles skupiny znalostí nebo souboru premis, když se to stane převažujícím, zpolitizovaným, emocionalizovaným systémem víry, jehož zastánci se pak považují za morálně nadřazené. Tak „fundamentální“ znamená jednu věc, zatímco „fundamentalismus“ má jiné zabarvení a důsledky. Dokonce i věda se stává méně integrovanou, jakmile se stane „vědeckostí“ (například environmentalismus nebo materialistický redukcionismus). Jakmile se systém víry stává „ismem“, dělá

proselyting a usiluje o stoupence. Za zmínku stojí, že morální „superiorita“ vyhovuje narcistickému jádru ega, jemuž přidává status „vyjímčnosti“, velikost a posílení.

Atraktivní pro duchovního ego je získání speciálních „schopností“ pomocí takzvaných kursů šířených za účelem dosažení zisku (úroveň 200), například vyvolat tzv. siddhis pomocí indukovaných změněných stavů vědomí. Existuje také okouzující, magická přitažlivost okultismu, jakož i o tajemné označení učení jako „tajné“, „UFO“, „mysteriozní“ a „starověké“, které mají ještě větší kouzlo než „skryté učení „(úroveň 160).

Integrovaná duchovní učení vysoké úrovně jsou zdarma a jsou transparentní, zatímco „tajné učení a záhady“ přijdou na značný peníz a školení k získání změněného stavu vědomí nebo zvláštní „požehnání“ může stát tisíce nebo dokonce desetitisíce dolarů a více.

Apelování na magické tajné rituály a zaklínání patří, samozřejmě, imaginativní naivitě dítěte. O tom svědčí popularita knih o Harrym Potterovi, které atraktivně vykreslují tajemno, magii a magické zmocnění. Tuto stejnou zvláštnost vykazuje channeling, psychotronici, jasnovidci, návštěvníci UFO z „jiných dimenzí“, „poslové z budoucnosti“, „reinkarnace apoštolů “ a další.

Idealismus jako morální nadřazenost

„Idealistickým“ se rozumí hypotetický, třebaže má atraktivní název. Všechny lidské devastace měly zdroj energie v nějakém ideologickém „ideálu“ (např. „Deutschland über alles“, „Proletáři všech zemí spojte se, můžete ztratit jen své okovy“, „Připojte se k Liberation Front“, „Podpořte lidovou vládu“ a „lidové soudy“). Dále „ismus“ v politických výrazech, jako je socialismus a komuismus, označuje atraktivní nástroj heslem nebo „meme“, který se, pouhým opakováním, stává podobný náboženství, a který očekává oběti a dokonce je propaguje jako hrdinné, například glorifikace sebevražděných atentátníků, sebevražděných pilotů kamikadze a bojovníků za svobodu. Taková zpupnost je známkou nevyrovnaného extremismu a dokonce je podporováno a propagováno i obětování sebe, ostatních lidí, dětí a duchovní integrity a je ve velkém zobrazováno prostřednictvím televizních produkcí.

Za těmito „ismy“ spočívá egocentrismus vůdců a jejich následovníků, kteří narcisticky expandují do hypnotické intoxikace při masových demonstracích a teatrálních představeních. Opět platí, že společným pohonem všech těchto hnutí je snaha si nárokovat morální nadřazenost (Lenin, Stalin, Hitler, předseda Mao, Pol Pot, Arafat, bin Laden, Castro a současní lídři v Severní Koreji, Jižní Americe a na Středním východě [Írán], který kalibruje pod 180).

Pravá morálka

Integrovaná morálka a etika, stejně jako skutečný rozum a víra, jsou pevně zakotvené v realistické pokoře, s jejíž pomocí podstata nahrazuje vzhled a socializované vnímání. Morálka jako ctnost je reprezentována etikou charakterových vlastností, ohleduplností k druhým lidem, poctivostí, bezúhonností, odpovědností,

stejně jako věrností k základním duchovním konceptům. Být benigní, láskyplný, podpůrný, slušný, laskavý, ohleduplný a ochotný znamená nevyvolávat příčinu nebo nebýt nadřazený. Morálka je tak skromný způsob bytí ve světě pro svou vlastní příčinu, a ne pro zisk nebo pro inflaci ega. Důsledky jsou interní, jak o tom svědčí stupně štěstí a realisticky založené sebevědomí.

Tyto charakterové vlastnosti jsou nezbytné pro duchovní vývoj a pokrok, který vyžaduje sebekázeň, pokoru a statečnost stejně jako odhodlání. Vedou k modlitbě a k uplatňování duchovních principů ve všech vlastních záležitostech, a je to doprovázené vědomím, že člověk je v konečném důsledku odpovědný Bohu za to, co udělal s darem života. (Toto kalibruje jako pravdivé na úrovni nekonečna. „Všechny vlasy na lidské hlavě se budou počítat.“ je potvrditelná pravda).

Pravá morálka nevede k pýše, ale k pokoře, vděčnosti a benevolenci, a nakonec se krása, dokonalost a vnitřní svatost veškerého Stvoření objeví jako zjevení; tedy: „Přímá a úzká je cesta... neztrácejte čas.“ S duchovní zralostí člověk chápe, že čas života je vzácný a příliš cenný, aby se promarnil na pocity nadřazenosti nebo jinou inflaci ega a na domyšlivé iluze.

Smíření rozumu a víry

Jak již bylo uvedeno dříve, rozum se zabývá konkrétními lineárními symboly a skutečnostmi, v závislosti na racionální dialektice logiky a stability definic. Tento proces má za následek ověřitelné závěry, jež jsou důsledkem premis. Pravidla logiky, jako je matematika, jsou přísná a lineární v tom, že nejsou flexibilní a nepodléhají osobnímu zkreslení. Z tohoto důvodu se jedná o další požadavek „dobré shody (goodness of fit)“, což znamená, že symboly představují stejnou úroveň abstrakce. Tak je předmět omezen na určitou úroveň abstrakce nebo kategorii, třídu, druh, rod a potom na konkrétní příklad. Takže z hlediska rozumu nelze tvrdit, že pták je opravdu jen pernatý savec.

Falšovat míru abstrakce a porušovat základní principy vede k úpadku a narušení rozumu na úroveň, která je klasicky popsána jako „rétorika“ (úroveň 180), která se vyznačuje porušením základních zásad kvůli egoistickému zisku. V rámci hranic a pravidel rozumu musí být prohlášení prokazatelná. Klam je vážné narušení a ukazuje na nízkou úroveň vědomí a nedostatek integrity a inteligence.

Rozum, v rámci své vlastní domény, je vysoce pragmatický a prospěšný, přesto, že je primárně omezen na lineární doménu (úroveň 400+). Proto logika dodává faktické a užitečné informace, ale neposkytuje kompletní význam jako takový.

Zatímco linearita označuje vlastnosti definice a identifikuje kvalitu faktů, „význam“ je důsledek podstaty a kontextu. Tato schopnost rozeznat podstatu a vhodný kontext je základním nedostatkem přibližně osmdesáti pěti procent populace na světě (padesát pět procent ve Spojených státech). Proto je stejná událost viděna a interpretována velmi odlišně lidmi, kteří jsou buď nad, nebo pod úrovní 200. Například pro lidi pod úrovní 200 je koncept „kdo má moc, má právo“ přijatelný. Nad úrovní 200 člověk vidí, že „mocí“ se rozumí sebekázeň a odpovědnost.

Pro kontext jsou důležité převládající podmínky, okolnosti, načasování, záměr, nastavení, motivy, včetně hodnotících úsudků.

Tedy schopnost skutečně „vědět“ není ve skutečnosti možná, dokud jednotlivec nevyvine relativně vysokou úroveň vědomí. Proto má kalibrování úrovně vědomí nesmírnou hodnotu, neboť identifikuje vnitřní realitu, která je spojená s určitou energií atraktorového pole.

Spirituální jasnozřivost

Jak již uvedl svatý Tomáš Akvinský, rozum (lineární obsah) vyžaduje osvětlení pomocí duchovní energie víry a modlitby, jejichž prostřednictvím je odhalen smysl a význam (díky nelineárnímu kontextu). Tak nakonec subjektivní zážitky a duchovní uvědomění umožňují porozumění a plné uznání.

Uznání duchovního uvědomění a porozumění nemůže být jako takové „dokázáno“, ale může být ověřené jednoduchou technikou kalibrací vědomí. Že „svět je dokonalý, takový, jaký je“ je zřejmé na vysoké úrovni vědomí, ale zní to mylně na nižší úrovni, která se drží hypotetické idealizace.

Jak již bylo prozkoumáno před mnoha svědky a účastníky na přednáškách a bylo to opakovaně potvrzeno, svět nabízí maximální duchovní příležitost na základě svých nesčetných možností, které podporují vývoj vědomí a poskytují maximální karmický přínos. Je-li osobní názor překonán, každý okamžik je viděn jako dokonalý (např. skryté lekce ve zdánlivém neúspěchu nebo tragédii).

Mravnost a Stvoření

Každý druh vykazuje svou vrozenou „morálku“ jednoduše jako důsledek zkušenosti bolesti a přínosu. „Správné versus špatné“ se zdá být biologickou charakteristikou, která je nyní dokonce postulována samotnou vědou jako pevné propojení neuronové sítě v mozku. Takové „morální“ chování je předváděno vlčí smečkou, hejnem delfínů, stády slonů a opic. Dokonce i na nižších úrovních je „dobré versus špatné“ přímo zobrazované útokem, vyhnáním ze stáda, dominantním a submisivním chováním a právy alfa samce nebo samice.

Organismy se učí podle jednoduchého Pavlovova pokusu tím, co funguje a co se nezdaří. Tyto informace jsou shromažďovány v atraktorovém energetickém poli vědomí a pak jsou internalizované a uloženy v neuronovém nervovém systému (Bird, 2006). Dokonce i zvířata jsou za „podvádění“ přísně potrestána nebo vyloučena ze stáda nebo skupiny. Tak by se dalo vyvodit, že vnímající bytosti jsou stvořeny takovým způsobem, že rozlišování dobrého a špatného se stává vrozenou schopností, která nakonec převládá.

V popředí zájmu je objev schopnosti mozku pro zrcadlení (Medina, 2007). Savci intuitivně sdílejí pocity a záměry navzájem v důsledku pozorování chování ostatních. Tohle je základním mechanismem socializace a empatie. Velmi významné zkušenosti s makaky prokázaly, že opice se dokonce i vzdá získání potravy, pokud ten proces způsobuje bolest jiné opici v nedaleké kleci. Tato zkušenost by měla zahanbit mnohé lidi kvůli sobeckému lidskému chování, kde je egoistický zisk

hledán dokonce i za cenu skutečné smrti jiných lidí.

V tomto celkovém kontextu existuje celá šířka příspěvků pro uspokojování žádostí a voleb jednotlivce, ale tyto jsou legitimní pouze v rámci kontextu a identifikovatelných limitů a podmínek. Takže biologicky morálka a etika podporují přežití a evoluční pokrok vědomí a lidské uvědomění, jehož cílem je dosáhnout samotného osvícení.

Integrace víry a rozumu

Svatý Tomáš Akvinský prohlásil po velkém studování, že neexistuje žádný zásadní konflikt mezi rozumem a teologií, jak to již odhalilo náboženství, ale místo toho se vzájemně posilují a podporují. Infuze duchovní energie přináší syntézu rozumu a víry cestou duchovního porozumění a pochopení. To se shoduje s úrovní vědomí jako důsledek expandující kontextualizace, která ilustruje skutečnost obsahu, a kterou se může postupně stát osobní zkušenost subjektivním stavem.

Energetická pole vědomí jsou jako interaktivní oblasti dominance („attractor“), které jsou srovnatelné s menší gravitací pole uvnitř postupně větších. Menší pole mají sklon se strhávat vzájemným vlivem. A menší pole naopak přispívá zpět k vibračnímu vzoru většího pole. Vzory a jejich interakce jsou dále řízené harmonickou energií pole, která zase usnadňuje další složitosti ve velmi vysokém rozsahu (např. kaskády dominance). Tato organizace byla v nedávné době potvrzena neurofyziologickým výzkumem (Medina, 2006).

Výše uvedené vysvětlení pomáhá při pochopení činnosti svobodné vůle proti argumentu determinismu. Objasňuje také vliv záměru v interakci s karmicky získanými vzory a sklony, které vedou k přijetí nebo odmítnutí možností. Čím častěji je zvolena určitá možnost, tím větší je pravděpodobnost, že bude znovu zvolena v budoucnu. To je také pozorováno v kvantové mechanice („quantum zeno efekt“) a v teorii pravděpodobnosti, která se v každodenním životě nazývá „zvyk“ nebo „formování charakteru“. Konstantní volba integrované pravdy („pozornostní soubor“) postupně zmenšuje pravděpodobnost výběru horší možnosti („kindling“ efekt, Medina, 2006).

Kalibrace vědomí zobrazí numerický údaj, který indikuje dominanci korelačního pole energie, které zase determinuje vnímání. S pokročilým porozuměním je kolektivní informace označována jako moudrost. Syntéza víry a rozumu je v souladu s určitým energetickým polem vědomí. Esence významu má za následek duchovní intuici, která je v souladu s podstatou, a která se klasicky označuje jako duchovní vize („otevření třetího oka“ ze systému čaker, z éterického Budhického těla [úroveň 600]).

Mravnost představuje pragmatickou syntézu a integraci více komplexních faktorů do obvyklých způsobů chování, vnímání a rozhodování, které jsou zahrnuty společně pod pojmem ‚charakter‘. Duchovní záměr dává zkušenosti do kontextu a poté převládá v organizaci životního stylu, voleb, hodnot a cílů. Člověk se pak stává příjemcem lidského života namísto jeho obětí.

[1] Nejde o svobodu, ale o volnost projevu (free). Svoboda je v tomto kontextu jen zneváženým slovem. Svoboda je vnitřním stavem jedince.

Následující část: [Kapitola 19. Cvičení](#)